

Проклов Андрій Сергійович,
майстер виробничого навчання
Державного професійно-технічного навчального закладу
«Сумський центр професійно-технічної освіти»

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ МАЙСТРА ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ

Інновації можуть бути джерелом конкурентної переваги для компаній або через удосконалення методів і технік, здатних створювати нові продукти чи послуги, або через вдосконалення існуючих. У цьому плані особливо важливо вимірювати інновації та обговорювати пов'язані з ними результати. Метою цього дослідження є розгляд кожного з основних показників організаційних інновацій, окремо обговорюючи переваги та недоліки, притаманні їх розгортанню. Результати передбачають суттєвий теоретичний прогрес шляхом вдосконалення систем вимірювання з різних точок зору: продукти та процеси, виробництво та послуги, а також індикатори вхідних ресурсів, посередників та результатів. Однак труднощі та обмеження все ще очевидні, включаючи різновид викривлених упереджень, які потенційно можуть вплинути на оцінки дослідників. Крім того, багатовимірні показники дають ширше та точніше уявлення про інноваційне явище в компаніях, оскільки вони є більш повним у розумінні такого явища як такого, на відміну від одновимірного вибору, який несе обмеження для обговорення реальних ефектів в організаційній діяльності. контексті, особливо у випадку послуг. Вивчення інновацій безпосередньо пов'язане з двома близькими до науки сферами: менеджментом та економікою. Перший прагне зрозуміти внутрішні виміри інновацій (тобто їх породження в організаційних структурах), тоді як другий прагне зрозуміти наслідки їх еволюції в компаніях. Фактор часу є важливим, оскільки адаптивна культура навчання сприяє довгостроковій інновації, особливо в динамічному конкурентному середовищі.

За визначенням, інновація означає новизну, щось якісно нове, створене завдяки процесам навчання та знанням. По суті, співмірність вимагає якісної подібності для кількісного порівняння, факт, який може здаватися менш очевидним у сегменті послуг. Таким чином, сам інноваційний процес не є тривіальним і може демонструвати високу складність, тим не менш, оцінка ступеня однорідності типологій інновацій може бути не найкращим способом вимірювання інновацій у сфері освіти.

Метою даної роботи є дослідження різноманіття та складності інноваційної діяльності майстра виробничого навчання в профтехосвіті.

Майстер виробничого навчання є центральною фігурою в навчанні та вихованні здобувачів освіти, і саме від нього залежить, як учасники освітнього процесу будуть ставитися до обраної спеціальності. Ступінь професійної підготовки здобувачів освіти ДПТНЗ багато в чому залежить від майстра виробничого навчання. Рівень підготовки здобувачів освіти також впливатиме на здатність молодих робітників - випускників ДПТНЗ - більш раціонально організувати свою працю і брати активну участь в удосконаленні виробничого процесу на підприємстві.

Виховання здобувачів освіти відбувається, перш за все, в процесі навчання, а в позаурочний час виробнича практика значно сприяє формуванню і подальшому розвитку особистості майбутнього фахівця.

Формування нового професіонала робить проблеми педагогічної майстерності особливо актуальними для сучасної теорії і практики виробничого навчання.

У педагогіці поняття «інноваційна діяльність» трактується як діяльність, заснована на осмисленні власного педагогічного досвіду з метою досягнення більш високих результатів, отримання нових знань, впровадження нової педагогічної практики. Це творчий процес планування та реалізації педагогічних інновацій, спрямованих на підвищення якості освіти [1].

Хоча інновації є широко обговорюваним поняттям, важливо зазначити, що наведені тут аргументи орієнтовані на організаційне середовище. Крім того, коротко визначено лише кілька теоретичних аспектів, щоб підтримати розуміння показників інновацій, але присутність інших досліджень вважається розширеним обговоренням і сприятиме різним точкам зору. Отже, інновація може представляти собою щось нове або модифіковане (покращене) і впливати з продукту чи послуги; процеси; організаційні та маркетингові практики; або відносини із зовнішніми зацікавленими сторонами .

Таблиця 1.

Види інновацій за галузями.

Тип	Виробництво	Послуги
Продукт/Послуга	- Створення нового продукту - Удосконалення існуючого продукту шляхом зміни компонентів або матеріалів, технічних умов або функціональних удосконалень	- Додавання переваг до існуючих послуг як для нових, так і для існуючих клієнтів
Процес	- Зміна методу навчання (техніки, обладнання або обладнання) або інновація методу доставки - Покращення існуючого методу (якість, час виконання або скорочення витрат виробництва)	- Впровадження нових або вдосконалених процедур щодо розподілу освітніх послуг (що стосується людських ресурсів, методів роботи, обладнання або їх комбінації)
Організація	- Ділова практика всередині організації або зовнішніх зв'язків - Фізична структура компанії - Практика навчання та формування знань - Покращення рівня задоволеності працівників - Заходи, спрямовані на зменшення адміністративних витрат, поставок і транзакцій	- Зміни в діяльності компанії - Ефективніше використання робочих ресурсів і ресурсів - Технічні інновації або співпраця з іншими освітніми закладами для впровадження інновацій

Таким чином, не тільки розуміння інновації як такої різноманітне, але також і її потенційні класифікації – хоча й схожі в різних галузях –, що ілюструє різні концепції кожної галузі. Майбутні фахівці приходять до закладу ДПТНЗ з різним інтелектуальним рівнем та мотивацією до пізнавальної діяльності. Тому, враховуючи індивідуальні особливості здобувачів освіти, необхідно створити умови, за яких у процесі навчання кожен учасник освітнього процесу міг би оволодіти знаннями, вміннями та навичками за професією, а в майбутньому з'явився інтерес до вдосконалення професійних умінь і творчого мислення [2].

Для того, щоб навчити здобувачів освіти самостійно мислити, приймати рішення, працювати в групах, розвивати комунікативні та творчі здібності, брати на себе відповідальність, майстер виробничого навчання повинен вивчати і використовувати нові інноваційні методи [5].

Відповідно, розробка інноваційних методик – це шлях до підвищення її якості, забезпечення модернізації освіти, ефективності та доступності.

Тому має бути постійний пошук інновацій, метою якого є пошук нових форм і прийомів, які дозволять об'єднати роботу з навчання, розвитку та виховання здобувачів освіти на всіх етапах в єдиний процес навчання.

Одним з напрямків інноваційної діяльності є внесення змін в цілі навчання. Інновації для цілей навчання - це формування загальних компетентностей, що включають різного роду здібності, і професійні компетенції професійної діяльності. Об'єктом роботи є майстер виробничого навчання, діяльність якого значно змінилася у зв'язку з соціально-економічними змінами у світі та в сучасному суспільстві, виникає потреба в активних людях, які могли б швидко адаптуватися до мінливих умов праці, виконувати роботу з тими хто здатний до самоосвіти, оптимального енергоспоживання своїх внутрішніх ресурсів, саморозвитку.

Предметом роботи є інноваційна діяльність майстра виробничого навчання в профтехосвіті щодо створення сприятливих умов для творчості, реалізації природної сутності та соціальних потреб людини. Відповідно до

мети, об'єкта, предмета та гіпотези визначаються такі завдання роботи: реалізація творчого потенціалу та формування майстром виробничого навчання загальних і професійних компетентностей здобувачів освіти, а також виконання позакласної роботи, гуртків, координація участі в конкурсах, олімпіадах, конференціях. При цьому інноваційна діяльність майстра виробничого навчання носить не тільки пізнавальний характер, а й дозволяє майбутнім фахівцям проявити свої знання за фахом, сформувані і розвинути творче професійне мислення [3].

Для максимального ефекту інноваційних принципів навчання потрібно, враховувати індивідуальні особливості здобувачів освіти, необхідно створити умови, за яких у процесі навчання кожен учень міг би оволодіти знаннями, вміннями та навичками за професією, а в майбутньому виник інтерес до вдосконалення професійних умінь і творчого мислення. Для того, щоб навчити здобувачів освіти самостійно мислити, приймати рішення, працювати в групах, розвивати комунікативні, творчі здібності, брати на себе відповідальність, майстру виробничого навчання доводиться вивчати і використовувати нові інноваційні методики.

Таким чином, пошук шляхів і механізмів розв'язання цих завдань, що мають загальнонаціональне значення, тісно пов'язані з формуванням інноваційної людини в цілісній системі освіти, зокрема в усіх освітянських структурах, професійних навчальних закладах різних типів, а також на виробництві. На мою думку, такий підхід сприятиме модернізації української освіти, її входженню в світовий та європейський освітній простори.

Список використаної літератури

1. Національна інноваційна система України: проблеми формування та реалізації. Київ : Парламентське вид-во, 2022. С. 104.
2. Стратегія інноваційного розвитку України на 2020-2030 роки в умовах глобалізаційних викликів. / Г.О. Андрощук, І.Б. Жиляєв, Б.Г. Чичевський, М.М. Шевченко. Київ : Парламентське вид-во, 2019. 632 с.

3. Біла книга національної освіти України; за заг. ред. акад.. В. Г. Кременя; НАПН України. – Київ: Інформсистеми, 2010. - С. 19.